

УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Максимюк Ольги Семенівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини другої статті 16 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ в редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законів України з питань соціального захисту військовослужбовців“ від 4 липня 2012 року № 5040–VI

м. К и ї в
19 вересня 2019 року
№ 255-3(II)/2019

Справа № 3-242/2019(5465/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Максимюк Ольги Семенівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини другої статті 16 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190) в редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законів України з питань соціального захисту військовослужбовців“ від 4 липня 2012 року № 5040–VI.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулась Максимюк О.С. з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення пункту 1 частини другої статті 16 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ в редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань соціального захисту військовослужбовців“ від 4 липня 2012 року № 5040–VI (далі – Закон).

Як вважає суб'єкт права на конституційну скаргу, оспорювані положення Закону порушують його право на рівність, передбачене статтею 21 Конституції України, та право на соціальний захист члена сім'ї особи, яка перебувала на службі в Збройних Силах України, передбачене частиною п'ятою статті 17 Конституції України. Також автор клопотання стверджує, що оспорювані положення Закону є такими, що не відповідають статті 16, частині першій статті 24 Конституції України та статті 14 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року.

Обґрунтовуючи свою позицію, Максимюк О.С. посилається на окремі положення Конституції України, Закону, Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“, Закону України „Про Збройні Сили України“, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Протоколу № 12 до неї, Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 року, Загальної декларації прав людини 1948 року, рішення Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, а також судові рішення, прийняті у своїй справі, а саме: постанову Хмельницького міськрайонного суду

Хмельницької області від 8 вересня 2016 року, ухвалу Вінницького апеляційного адміністративного суду від 3 листопада 2016 року, ухвалу Вищого адміністративного суду України від 10 січня 2017 року та постанову Верховного Суду від 31 липня 2018 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону; Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (абзац перший частини першої, частина четверта статті 77).

Як вбачається з долучених до конституційної скарги матеріалів, в судових рішеннях у справі Максимюк О.С. підставою для відмови у задоволенні її позовних вимог зазначено положення пункту 3 частини другої статті 16 Закону. Водночас автор клопотання просить перевірити на конституційність положення пункту 1 частини другої статті 16 Закону.

З наведеного випливає, що положення пункту 1 частини другої статті 16 Закону в судових рішеннях у справі Максимюк О.С. не застосовувались, тому вони не можуть бути предметом конституційного контролю у справі за її конституційною скаргою.

Крім того, з аналізу конституційної скарги вбачається, що автор клопотання лише цитує окремі норми Конституції України, законів України, міжнародних актів та наводить юридичні позиції Конституційного Суду України. Проте цитування без розкриття взаємозв'язку між змістом оспорюваних положень Закону та змістом конституційних приписів, яким, на думку Максимюк О.С., не відповідають положення пункту 1 частини другої статті 16 Закону, не може вважатись обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Максимюк Ольги Семенівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини другої статті 16 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ в редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законів України з

питань соціального захисту військовослужбовців“ від 4 липня 2012 року № 5040–VI на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**